

La frase del dia

“Els independentistes han abandonat el dret a decidir”

Miquel Iceta, PRIMER SECRETARI DEL PSC

A la tres

Carles Ribera cribera@elpuntavui.cat

Un cavall de Troia per al català

Una colla de prestigioses entitats han alertat sobre el retrocés de l'ús social de l'idioma, fruit, sens dubte, de la duríssima i secular pressió política, judicial i espanyola però que, alhora, utilitzant l'argot futbolístic, també es pot atribuir a alguns gols en pròpia porta. En la presentació que es va fer dilluns es van posar l'exemple de l'excés de classes en castellà que, sota pressió, per prudència, o claudicació, hi ha en alguns instituts.

Més enllà d'aquesta alarma, resulta fàcil constatar que l'acceleració del procés independentista ha portat associat un canvi d'estratègia lingüística que pot resultar letal a mitjà termini, o a curt. Ja no és només el típic “parlaré en castellà perquè així ens entendrem tots” de l'alcalde Colau i la inefable

“El retrocés de l'ús del català és fruit de gols en pròpia porta

tropa de cosmopolites hispanocèntrics que conforma l'esquerra populista des de temps immemorials. Em refereixo també als opuscles i publicacions que l'ANC ja fa mesos que edita seguint un escrupolós bilingüisme *riverista*. Un ús del castellà que confon la legitimitat indiscutible que un independentista pugui ser castellanoparlant (com pot ser amazigparlant, angloparlant o urduparlant) amb la creença, profundament paternalista que hi ha una part de la ciutadania que és tan curta de

gambals que no és capaç d'entendre la llengua. Una condescendència que, a més de ser ofensiva, consolida en l'ideari catalanista el missatge que el català no cal que jugui el paper de llengua de trobada, d'idioma de cohesió, que és no només secundari sinó fins i tot prescindible a l'hora de captar nous votants. Podríem citar també l'exemple de governants i polítics que ofereixen rodes de premsa en català i després repeteixen les declaracions en castellà com si es pogués ser periodista a Catalunya sense entendre l'idioma del país, o com si el català no fos prou digne de ser subtitulat als *telediarios* hispans com ho són el francès o el rus. “No us fieu del cavall, troians”, escrivia Virgili fa un parell de milers d'anys. A Catalunya ha arribat el dia que els mateixos troians ens construïm el cavall.

EDITORIAL

Sense abaixar la guàrdia

L'ús de la nostra llengua és una qüestió massa fràgil per abaixar la guàrdia a l'hora de protegir-la i potenciar-la. Així es constata en les conclusions del nou informe elaborat per la Xarxa Cruscat de l'Institut d'Estudis Catalans, Òmnium Cultural i la Plataforma per la Llengua, segons les quals els darrers anys s'ha reduït el nombre de persones que tenen el català com a primera llengua i hi ha dificultats per atraure més catalanoparlants entre la població novvinguda.

Aquest afebliment de la posició hegemònica que hauria de tenir el català coincideix, a més, amb l'ofensiva dels tribunals espanyols contra la immersió lingüística i contra tot el que pugui representar una expansió dels nostres drets lingüístics. Per això, tal com reclamen els autors de l'informe, es fan necessàries polítiques més actives que busquin la millora d'aquest ús social. Una part dels problemes que patim, doncs, ens correspon resoldre'ls a nosaltres mateixos, els primers que hem de saber defensar la llengua pròpia amb la nostra actitud quotidiana. El repte no és fàcil perquè aquesta situació de retrocés no més es pot revertir si entre tots som capaços de fer que el català sigui vist pels immigrants que arriben més com una oportunitat que no pas com una imposició.

Elegir els governants adequats també és un deure i una responsabilitat ciutadana, per això les noves majories formades al País Valencià i a les Illes Balears injecten optimisme pel que fa a la recuperació lingüística al conjunt dels Països Catalans. Governos que ja han anunciat mesures esperançadores, com ara la derogació del decret del trilingüisme i la represa de les emissions de TV3. Passes en la bona direcció.

Desclot

Dret a l'autodeterminació

El discurs del PSC es fa cada dia més difícil. Brillar amb llum pròpia entre l'“esquerra rupturista”, la “nova política”, els alegres escindits revoltosos i el procés cap a la independència, a més d'incòmode, és dur. Aspre. I encara més quan el discurs que ha de substituir tanta proposta radical és el de sempre. Un federalisme sense federals. O amb quatre federals catalans que ni s'ho acaben de creure. Ahir Miquel Iceta va intentar-ho de nou. El primer secretari del PSC va encadenar algunes declaracions radiofòniques en un intent de cridar l'atenció. Debades. Potser només aquesta columna, obligada per la sequera, se'n farà ressò. Ai dels vençuts! Iceta va proclamar ahir que “no es pot iniciar un procés d'independència sense un canvi radical del marc legal vigent”. Si, senyor! Això justament és el que volen els independentistes. Canviar radicalment el marc legal català, que és l'únic que poden canviar. L'internacional s'hi adaptarà. L'espanyol no canviarà ni que l'escorxen. Per què ha de canviar si no vol? No ho faran tampoc Podemos i encara menys Ciudadans. Tot i que Iceta s'hi encaparrà. El líder del PSC va fer referència també a les trampes semàntiques habituals: “El dret a decidir i el dret a l'autodeterminació no són sinònims.” Ni antònims. Potser són sinèdoque. El dret a l'autodeterminació és la màxima expressió del dret a decidir aplicat a les nacions. I si cal dir sense eufemismes “dret a l'autodeterminació”, com feia el PSC dels temps gloriosos, es diu. Que ja és hora.

Vicent Sanchis

Les cares de la notícia

ALCALDESSA DE BARCELONA

Ada Colau

Esbarrant Barcelona

L'Ajuntament continua estripant convenis signats i esbarrant Barcelona dels mapes. Aquest cop ha anul·lat el ple del Parlament Europeu de la Cultura, que és itinerant i estava previst que es fes a l'octubre a la ciutat, amb 200 intel·lectuals de 43 països d'Europa. Tenia una subvenció de 50.000 euros ja pagada.

CIRURGIÀ ESPECIALISTA HEPATOBILIAR

Joan Figueras Felip

Obrint vies de curació

La cirurgia ha guanyat una batalla contra el càncer de pàncrees gràcies a la intervenció pionera a l'Estat d'un equip multidisciplinari de l'hospital universitari Doctor Josep Trueta, que ha obert una via que incrementa les possibilitats d'extirpar i superar aquest tipus de càncer, un dels més agressius i mortals.

VOCALISTA DE SOPA DE CABRA

Gerard Quintana

Cuinant més Sopa

Els cinc components de Sopa de Cabra estan tancats a la sala d'assaig i a l'estudi de gravació preparant la gira 3, 2, 1... de tres concerts (Sant Feliu de Guíxols, Mataró i Cambrils) en què aniran presentant els temes del nou disc (*El retorn*) que estan gravant i que ha de sortir al mercat al mes de novembre.

